

**ETİK KODLARIN PROFESYONEL İLETİSİNİN
ETİK OLMAYAN SONUÇLARI
BU İLETİ UYGULAMALARININ ARDINDAKİ
ETİK KARAR VERME SÜRECİNİN POSTMODERN ANALİZİ**

**ARŞ. GÖR. DR.ONUR NACİ KARAHANCI
HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP TARİHİ VE TIP ETİĞİ ANABİLİM DALI**

- ▶ Dr. Derina Holtzhausen
- ▶ America, Teksas: Lamar Üniversitesi, College of Fine Arts and Communication, Dekan
- ▶ Education:
 - ▶ Ph.D. in Communication Science, University of Johannesburg
 - ▶ M.A. in Afrikaans Literature, University of South Africa
 - ▶ B.A. in Hons. Afrikaans-Dutch Literature, University of Pretoria
- ▶ B.A. in Psychology, German, Afrikaans-Dutch Literature, University of Pretoria

- ▶ Journal Metrics
- ▶ CiteScore: 2.05
- ▶ More about CiteScore
- ▶ Impact Factor: 1.249
- ▶ 5-Year Impact Factor: 1.511
- ▶ Source Normalized Impact per Paper (SNIP): 1.209
- ▶ SCImago Journal Rank (SJR): 0.799

Postmodernizm:

- yerleşik bakışların yerleşikliklerini sorun haline getirerek yeni bakış açıları öneren bir yaklaşım. öncelikle müzik, sinema, tiyatro alanında öne çıkıyor.
- post- takısı, modern olandan hepten kopma anlamına gelebildiği gibi modern olanın devamı/uzantısı anlamına da gelmektedir.

Etik Kodlar:

- ▶ Tüm dünyadaki profesyonel halkla ilişkiler kuruluşları için büyük bir endişe kaynağı gibi görünmektedir.
- ▶ Uygulayıcılara etik tutum kazandıran; uygulayıcılardan beklenen etik davranışı işaret etmeyi amaçlayan
- ▶ ve görünüşe göre uygulayıcılar için çok az sonuç ve fayda sağlayan kılavuzların geliştirilmesi ve yayınlanması için çok zaman ayrılmıştır ve ayrılmaktadır.

Dünya Kamu İlişkileri Forumu'nun (WPRF) (World Public Relations Forum)

- 2014'ün teması: “vicdanla iletişim”:
- Vicdanla iletişim kurmak "kuruluşlar tarafından karar verme, iletişim ve eylemde, tam farkındalık ve sorumluluk
 - Küresel Birlik (Global Alliance)
- Dünya Kamu İlişkiler Forumu'ndan üretilen iki belge:
Stockholm Anlaşması(Global Alliance, 2010) ve Melbourne Direktifi (Global Alliance, 2012)
 - Kapsamlı olarak kamu ilişkiler profesyonellerinin etik davranış beklentilerini ifade ediyor
 - kamu ilişkiler profesyonellerinin tutumları için açık kurallar koymak yerine ayrıntılara giriyor

-
- Küresel İttifak, çok az şikayetin üç yıllık bir süre boyunca alındığını ya da üzerinde çalışma yapıldığını bildirmiştir.
 - Bunlardan dördünde dava açılmıştır
 - Meslek örgütleri, yılların çoğunu uygulamayı tanımlamaya devam etmeye devam ediyor.

Bu Makale...

- Başlangıç noktası, postmodern iktidar sorgulamasıdır
- ahlaki güç kaynaklarının ortaya çıkmasına odaklanır
- Etik kararlar nasıl oluşturulur?
- Kim bu kodları kararlaştırdı?
- Bu kodlardan kimler yararlanır?

Etik, Normlar ve Yasalar

- Ahlak ve etik kavramları birbiriyle ilişkilidir ve birbirine bağımlıdır.
- Ahlak, "çeşitli reçeteleyici kurumların aracılığı ile bireylere tavsiye edilen bir dizi değer ve eylem kuralları" (Foucault, 1985, p. 25).
- Etik, bireyin davranış yoluyla ahlak kurallarını ne ölçüde desteklediğidir.
- Dolayısıyla etik kuralları, bireylerden, bu durumda da halkla ilişkiler uzmanlarından beklenen ahlaki açıdan kabul edilebilir davranışları açıklar.

-
- Ahlak ve etik genellikle kanunla karıştırılır.
 - Etik dışı olan şey yasadışı olmayabilir. Benzer şekilde etik olmayan ve ahlaka aykırı olarak algılanan şey yasal olabilir.
 - Ulusal Etik Ve Davranış Kurallarının Uygulanmasına İlişkin Küresel Birlik Raporu: (Global Alliance, 2014a) - Yasal kanunlar yoluyla yasa dışı işler yapılabiliyor.
 - Bu nedenle etik ve yasalar arasında genellikle gerginlik söz konusudur; hukuk danışmanları ve halkla ilişkiler uygulayıcıları arasında sıkça var olan gerginliği açıklar.
 - Etik dışı davranışı takip etmek için neredeyse hiçbir kanal olmasa da, yasadışı davranışı takip edebilecek birçok kanal vardır.

Lyotard:

- Etik ve adalet iki ölçülemez «dil oyunu»
- Hukuk ve Etik:
 - Her ikisi de kuralcı olsa da kanunlar, vatandaşlar ile devlet arasındaki sözleşmeler veya kuruluşlar ile çalışanlar, müşteriler ve hizmet sağlayıcılar gibi diğer kuruluşlar arasındaki sözleşmelerdir.
 - Aksine, Etik, belirli kurumların üyeliği ya da farklı ahlaki çerçevelere bağlılık gibi diğer kriterlere dayanan ve bu nedenle uygulamak zor olan kuralcı bir dil oyunudur.

Modernist/ Postmodernist Aktör:

- ▶ «İnsanın kendi menfaatini doğrudan ve dolaylı olarak kavramasını sağlayan sonlu sayıda evrensel kanunla yönetilen tamamen bilgili bir sistemdir» (Havel, 1992, as cited in Ermarth, 2001, p. 56).
- ▶ Ermarth: "Bir Dünya Hipotezi" (p. 202).
- ▶ Postmodern aktör: «parçalanmış olarak görülür ve aktör sürekli bir şekilde farklı durumlarda farklı tutumlara mecbur olmakla yüz yüzedir »
- ▶ postmodern aktörün modernist aktörden daha güçlü ve karmaşık olduğunu iddia edebilir, çünkü direnç için daha fazla fırsat vardır.
- ▶ Foucault (1988): " Bir güç ilişkisi olduğu anda direnç olasılığı vardır. Güç tarafından asla tuzağa düşürülemez: Belirleyici koşullar altında ve kesin stratejiye göre her zaman onun dayanağını değiştirebiliriz. "

-
- Postmodern bakış açıları, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, evrensel etik ve bilgi setleri kurma çabalarını eleştirel bir yaklaşımla ele alacaktır; çünkü bu gerçekçi bir gayret değildir
 - Etik karar verme kurallara dayalı olamaz, çünkü toplum kusurludur ve insanlar tanım olarak ahlaki açıdan kararsızdır
 - Dahası, ahlaki kararlar bir coğrafi bölgeden diğerine ve bir durumdan diğerine farklılık gösteren yasalar tarafından daha önce belirtilen kısıtlamalardan etkilenir.

3. Ahlaki Güç Kaynakları ve Roller

- 3.1. Ahlaki Güç Kaynakları Olarak Gruplar:
- Postmodernistler, etik kodlarla meşgul olmanın ve bilginin tanımlanmasının, siyasi güç arzusuna atfedilebileceğini savunuyor
 - Modernitede ahlaki güç kaynaklarının gizlendiğini iddia ediyorlar.
- Postmodernistler, Rollerini, gizli ahlaki gücün kaynaklarını ortaya çıkarmak ve bu fiillerin arkasındaki nedenleri ortaya koymak olarak görürler.

(Bauman, 1993).

-
- ▶ 3.2. Halkla İlişkiler Uygulayıcılarının Ahlaki Gücü Şekillendirmedeki Rolü
 - ▶ Sosyal ve mesleki gruplar hiçbir şekilde etik ve ahlaki gücün en büyük yayıcıları değildir.
 - ▶ Ulus devlet, kabileleri ve kiliseyi manevi güç kaynağı olarak değiştirdikten sonra ortaya çıktıklarında, vatandaşlarının özgürlüğünün doğru yönde yönlendirilmesini sağlamalıydı. Bunu mümkün kılmak için, ahlaki ve etik reçete yazanlar rolünü yerine getirmek için birçok eğitimci, filozof, iletişim ajanı ve medya işe alındı
 - ▶ Halkla ilişkiler uygulayıcıları, bu "ahlaki güç kaynakları" nın gizli tutulduğu ahlaki ve etik bilginin yayılmasında küçük bir rol oynamadılar (Bauman, 1993, p. 3).

-
-
- Sonuç olarak, postmodernistler, ahlaki kurallar ya da ahlaki kurallar dizisini haklı çıkaracak bir gerekçe olamaz, çünkü hepsi toplumsal olarak yapılandırılmış ve bu nedenle toplumda gizli amaçlara hizmet edecektir şeklinde iddia ediyor.
 - Küresel etik kurallara sahip olmak, farklı ülkelerdeki halkla ilişkiler uygulamalarının durumsal niteliği ve daha da ötesi; her gün etik kararların alındığı farklı kurumsal uygulama metinleri için gerekli değildir.

-
-
- 3.3. Etik Kuralları Toplamlaştırma Söylemi:
 - Halkla ilişkilerin, ideolojileri destekleme rolü iyice teoriye tabi tutulmuştur (ör. Holtzhausen, 2000, 2002, 2012) "bilgi sübvansiyonları" yaratmak için medya kullanımı (Gandy, 1982; Zoch & Molleda, 2006).
 - Kierkegaard: hayali bir halkın reklam ve tanıtım yoluyla yaratılması, "bireysel tutkuyu ve bireysel sorumluluğu bozar ... ki zulmün artmasına izin verir" bir toplumsal kişiliksizliğe yol açar

-
-
- Medya bu yabancılaşmayı, bireysel düşünce ve merhametten yoksun kitlesel bir izleyici kitlesi ve kamuoyu yaratarak gerçekleştirir.
 - Kierkegaard: Medya uygulamalarının sonuçlarından birinin düşünce ve düşüncelerin normalleştirilmesi ve kitleselleştirilmesi olduğunu savunur ki: Bu bireyi kendi etik sorumluluklarından uzaklaştıracaktır.
 - Kierkegaard ve Nietzsche'nin postmodern etiğe olan ilgisi, ahlak, metafizik ve bireylerin ahlaki karar vermede kişisel sorumluluğunu ortadan kaldıran söylemlerin toplanmasına karşı meydan okumalarıdır.

-
- ▶ Nietzsche, ahlakın kişide değil halkla ilişkiler uygulayıcıların odaklandığı eylemde olduğunu savunuyor. "Biz, yapmış olduğumuz şeyiz." (we are what we do)
 - ▶ Halkla ilişkiler etiğinde pratik / teori ikiliği, alanın en zorlu çatışmalarından biridir ve evrenselci modernist ahlaki yaklaşımın çözemediği çatışmalardır.
 - ▶ Hiçbir Etik kod, halkla ilişkiler uygulamasında etik karar vermenin parçalanmış ve durumsal doğasını öngöremez.
 - ▶ Aslında, Nietzsche, evrensel etik kanunlarla yaşamak, bireyin kendi ahlaki tercihlerini yapma özgürlüğünü azalttığı için, evrensel etiğe yönelik arzuyu "geç modernitenin ahlaki yarası" olarak görür (Smith, 1996, s. 147).

4. 21. yüzyılda Halkla İlişkiler etiği

Evrensel etik kuralların ve davranış kurallarının toplumumuza düzeni getirmediği durumda,

Küresel Birliğin açıkça belirtildiği üzere halkla ilişkilerde düzeni ve standart uygulamayı getiren,

halkla ilişkiler uzmanlarının etik kararlar alması için koşullar ne olur?

-
-
- Postmodernistler etiği, halkla ilişkiler uzmanlarının kendi inisiyatiflerini bir anlık durumlarda kullanılabileceklerini
 - Ve etiğin; genellikle herhangi bir etik kodlayıcı öngörölmeyen koşullar altında hareket edemeyen dağınık bir iř olduğunu iddia eder
 - Halkla ilişkiler uzmanları birkaç yıl önce bile düşünölmeyen konularda etik karar alma konularıyla karşı karşıya kalırlar
 - Genetik mühendisliği, klonlama, sanal gerçeklik, teknopolitik, çevre, biyo-mühendislik, grup ve etnik kimliklerin yeniden ortaya çıkması, gizlilik sorunları ve dezenformasyon (Best & Kellner, 2001, sayfa 10-11)

-
-
- Toplum üyeleri gibi uygulayıcılar da tek kimliklerine ve rollerine sahip değildir.
 - Artık erkekler ve kadınlar birden çok role sahipler ve duruma bağlı olarak konular üzerinde görüş ayrılığında olabilirler.

-
- «Uygulama, çevreye ve duruma göre değişir. Bu gerçeklik nedeniyle, uygulayıcılar "farklı zamanlarda çok yönlü olarak konumlanırlar ve bu da parçalanmış kimlikler kavramına yol açar» (Holtzhausen, 2012, p. 51).
 - Bu da, ahlaki karar vermede bireysel uygulayıcının kendi başına olduğu anlamına gelir ki: Sorumluluk almanın temel unsurudur.
 - Bireyin ahlaki sorumluluğuna odaklanan, evrensel ahlakın postmodern reddi, tam da 2014 Küresel Birlik'in
 - söylediği üzerinedir.

➤ 4.2. Postmodern An:

- Bu, özellikle kurumsal bağlamda, herhangi bir ahlaki yönerge olmaksızın bunun nasıl mümkün olabileceği sorusunu gündeme getirmektedir.
- Uygulayıcıların yaptığı şeylerin çoğu, kanunlar, kurallar ve rol beklentilerinin sınırları içinde gerçekleşir.
- Ahlaken kararsız bir durumla karşı karşıya kalınan postmodern an, yalnızca zaman zaman gelir ve uygulayıcılar bunun ne zaman gerçekleştiğinin çok iyi farkındalar.

-
-
- 4.3. Diğer"nin Zorunluluğu:
 - Postmodern etik, bu durumlarda neler olduğunu açıklamak için iki önemli ve i içe geçmiş kavramı, yani ahlaki dürtü ve "Diğer" i tanıtılmaktadır.
 - «Diğer/teki», Benliğin tam tersidir. basitçe ifade etmek gerekirse, öteki, kendisiyle bağlantı kuramayacağınız başka bir insan varlığıdır, çünkü Ben ile "teki" arasındaki farklar çok derindir (Dumont, 1986).
 - Toplumsal sorumluluk da "diğerleri ile diğerle daha önce birlikte olabileceklerden önce olmak" dır (Bauman, 1993, sayfa 13)

-
-
- ▶ "Diğer" i olmak, insanlığın saf özü olan rasyonel öncesi, ilkel bir dürtüdür.
 - ▶ Bu, durumunu değerlendirmeden veya etik kuralları düşünmeden Ötekini bilmeden Öteki'ne karşı bir dürtü anlamına gelir. "Diğer", uygulamanın eylemini emredemez ve uygulayıcı yaptıkları karşılığında" Diğer "den bir şey talep edemez. Bu süreç sayesinde Diğer, Yüzleşme (face) kavramını ortaya koyuyor (Levinas, 1981, s.84).
 - ▶ Ahlak, "amaç ve kazanç ve kayıpların hesaplanması" düşüncesinden önce gelir (Bauman, 1993, sayfa 11).
 - ▶ "Öteki" ye olan bu ilkel ahlaki tepki, ahlaki dürtü olarak anılır. Dikte edilemez ve tüm felsefi disiplinlerden veya etik kodlardan önce verilen bir etiktir (Taylor & Winquist, 2001)

-
- Kimse başkaları için ahlaki karar vermediğinden, uygulayıcıların ahlaki dürtü üzerine kurulu ahlaki sorumluluk almaları gerekir.
 - Levinas için etik, diğerine karşı yükümlülük ve sorumlulukla başlar. Bu sorumluluğu üstlenmeyi istemek anlamı neye benzerse benzesin özgür bir davranıştır; bu sorumluluğu reddetmek ÖZGÜRLÜK değildir; Ötekinin içine girdiği anlamlı dünyayı görmezden gelmek özgürlük değildir. (Levinas, 1969, pp. 218–219, as cited in Atterton, 2002).
 - Bu ilişki, ahlaki dürtünün her zaman Öteki'yi imtiyazlı kılmak anlamında asimetriktir. Bu, benliğin ötesinde bir adım, aşkın bir davranıştır (Ouaknin, Bauman, 1993).

-
-
- Postmodern etik, ortak öznelliğe, ki bu ahlaki tetikleyicinin diğerlerinden gelen karşılıklılık beklentileri olmadan çağrıldığı anlamda asimetriktir; örneğin: karşılığında bir şey beklerken diğerine yardım edemezsiniz.

-
- ▶ Levinas (1964), Etikle Yüzleşmek ahlaki kavramını, yüz ifadesinin ve dilin onu formüle edebileceği anlam olmadan önce var olduğunu savunan bir makaleyle ortaya attı.
 - ▶ «O, ne kültürel anlam ifade edicidir ne de basit bir şeydir. Öncelikle mantıklıdır, çünkü ifade etmenin kendisine mantıklı gelir, çünkü yalnızca bir anlam taşır bir olgunun kendi başına»
 - ▶ Ahlaki dürtü, önceden etik standartlar olmadan harekete geçirildiğinde olduğu gibi, "yüzleşme" başka hiç kimseden ahlaki asla bekleyemez.
 - ▶ Yüzleşmenin ek özellikleri, Ahlak konusundaki gücünü ahlaka ihtiyaç duymadan ahlaki dürtülere yönlendirdiği anlamındadır. Yüzleşme asla bir şey bekleyemez ve asla ahlaki bir davranış için karşılık vermesi beklenemez.

➤ 4.4. Toplu Etik Söylemin Reddi:

- Halkla ilişkiler uygulayıcıları ve gazeteciler başkalarının ahlâkî dürtüsüne müdahale etmekle yükümlüdürler,
- Çünkü başkalarını temsil etme ve sahte gerçeklik ve ben ile öteki arasında manevi bir mesafe oluşturma rolleri vardır.

-
- Benzer şekilde, mesleki etik ve etik davranış kodlarında belirtilen beklenen roller ve normalleştirme uygulamaları,
 - «Diğen» ve manevi tetikleyici arasındaki ilişkiye müdahale ederek ahlakî eylemler için benliğin sorumluluğunu ortadan kaldırır
 - Mesleki örgütlerin getirdiği pek çok etik kuralları ve dogmaları aracılığıyla ahlaki sorumluluğunu hafifletmek yerine; Ahlaki postmodern perspektif, ahlaki karar verme yükünü sadece bireysel profesyonelliğe yükler.

-
- Etik ve ahlaki bir hayat yaşamak için, uygulayıcı, uyum ve normleştirme uygulamalarına direnerek yaşamı için kişisel ahlaki sorumluluğa sahip olmalıdır (Ruf, 2005).
 - İnsanların, ahlakî dürtülerinden ziyade, grup ya da topluluk tarafından belirlenen kurallara ya da yasalara sıkı sıkıya bağlı kalmaları sonucunda, Ahlak ve fiziksel yoksulluk, sefalet ve Ötekinin yanlış tanınması ortaya çıkar.

Bauman (1993, s. 10-15),

- ▶ İnsanlar ahlaki açıdan kararsızdır. Bu, insanlar koşullar ne olursa olsun, aynı etik kararları tutarlı bir şekilde üreten açıkça tanımlanmış etik kurallarla yaşayamazlar demektir. Ne de sürekli kötü kararlar ya da iyi kararlar verirler. "İnsan birlikteliğinin temel yapısına göz önüne alındığında, Kararsız bir ahlaklılık varoluşsal bir imkânsızlıktır"
- ▶ Birçok ahlaki ve etik çerçeveye rağmen toplum hala kusurludur. Ahlak asla garanti edilemez.
- ▶ Ahlak, "amaç değerlendirmesi, kazanç ve kayıpların hesaplanması" ndan önce geldiği için kurallara dayalı olamaz.
- ▶ Ahlaki kararlar doğaları gereği çelişkilidir; çünkü ahlaka aykırı sonuçlar doğurma potansiyeline sahiptirler.

-
-
- Ahlak, ahlaki eylemin faydalarını ve kazançlarını hesaplayamayacağından gerçekçi olamaz.
 - Aynı sebeple evrensel değildir; çünkü evrensellik, "ahlaki dürtülerin susturulması ve ahlaki gücün toplumsal olarak tasarlanan hedeflere yönlendirilmesi" sonucunu doğurmaktadır ki bu da bazı insanların ahlaki karar vermenin yararlarından kasten dışlanmış olabileceği anlamına gelir.
 - Öbür için varlık bir dürtüdür, ki en saf ahlak biçimidir, çünkü "Diğer" in bilgisine dayanmaz ve "benliğin ilk gerçeği"dir, durumun değerlendirilmesi veya etik çerçevelerin ele alınmasıdır.

-
-
- Ahlaki Dürtü, mali kolaylık veya stratejik amaçla da karıştırılmamalıdır.
 - Bu, Postmodernistlerin, ahlaki ve merhamet yerine hukuk ve evrensel etik kodların yer aldığı modernist ahlaki yanlış olduğunu iddia ettikleri şeylerin tipik bir örneğidir.

5. Aktivistlik olarak etik

- Postmodern tartışma, toplumsal ilişkiler uygulayıcısını örgütte önemli bir etik karar meraklısı olarak görmek yerine, etik karar vermenin karmaşıklığına ve çeşitliliğine odaklanmaktadır.
- Etik karar alma, evrensel bir etiğe dayandırılmak yerine yerleşik bir süreçtir: halkla ilişkiler pratisyenleri ne katkıda bulunabilir ve ahlaki dürtü ortaya çıktığında nasıl tepki vereceği sorusu yükselir.
- Biz zaten bir postmodern dünya (Ermarth, 2001) içinde yaşadığımızdan bu yana, bir çok uygulayıcının içgüdüsel postmodern toplumun etik gerçekliği içinde yaşamakta olduğunu varsayabiliriz.
- Bu, etik kuralların gereksizliğini vurgular. Birisi nasıl tartışmak isterse istesin, bu maddenin başında değinildiği gibi Küresel Birlik'in kanıtları, etik kuralların uygulamayla ilgili çok az etkisinin olduğunu göstermektedir.

-
- Foucault "iktidarı, bireylerin bedenlerini ve kimliklerini oluşturan, dağınık, belirsiz, heteromorf, öznel olmayan ve üretken olarak yorumluyor" (Best & Kellner, 1991, s. 48-49).
 - «BİYO GÜÇ»
 - Alçakgönüllü ve çoğunlukla görünmez etik kurallar, bu güç arzusunun bir çıkış noktasıdır. Başkalarının davranışlarını düzenlemekten daha güçlü ne olabilir?

➤ 5.1. Kendi Sesini Bulma:

- Geleceğin uygulayıcılarını sınıfta etik ikilemlere maruz bırakmak, etik karar vermenin gerçekten çok yalnız olunan bir çaba olabileceğini anlamalarına yardımcı oluyor.

Uygulayıcıların kendi sesini ve kendi görüşlerini bulması önemlidir.

-
- Bakım, ilişki kurma ve topluluk etiğini takiben, toplulukların ve paydaşların karmaşık sosyal çevrelerinde yer alan halkla ilişkiler uygulayıcıları,
 - Başkaları için seslerini yorumlamak ve temsil etmek yerine kurumun diğer kişilere doğrudan erişmesini sağlar.
 - Diğerine maruz kalma, ahlaki dürtülerin ortaya çıkması için bir ön şarttır. Bununla birlikte, Bazen, Öteki uzak olduğu için Ötekinin sesini temsil etmek gereklidir.
 - Bu, insanların kendilerini başkalarının iyiliğine teslim ettikleri ve bu bakımın onları baskı altına aldığı "pastoral güç" (Bauman, 1993, sayfa 103) tehlikesi oluşturmaktadır. **Postoral güç gerçek gücü getirir.**

-
- 5.2. Etik Olarak Eylem:
 - Kişisel sorumluluk ve katılımın bu seviyesi, iletişim uygulamasında bir eylemci duruş gerektirir.
 - Halkla ilişkiler aktivistliğinin, ilk adımı zaten eylem dilinin kullanılmasıdır.
 - Halkla ilişkiler uygulayıcıları için dil kullanılmayan ahlaki bir davranış mümkün olmayacaktır. **Uygulayıcılar söylemsel bir durumda yaşıyorlar ve ahlaki olmayan durumlara söylemsel stratejiler kullanarak direnemiyorlar.**

-
- Holtzhausen (2012) : Postmodern bir ahlak duruşunun, özgürlüğün tanınması yoluyla özgürleştiğini savunur: Çoğulculuk ve çeşitlilik. Bir farklılık ve dissimetrik iletişim yöntemi böyle bir etik ortamı mümkün kılar.
 - Etik pratik, paydaşların iletişim süreçleri aracılığıyla katılmalarına izin vererek kendileri için konuşmalar yapmalarını sağlar ve bir itaatsizlik, bir iktidar sorgusu ve kişinin kendi sesinde dürüstçe konuşma üzerine kuruludur.
 - Klasik yaklaşımda diyalektik, tartışmada başkalarını da sorgulamaya dayanır. Bununla birlikte, tartışmalardaki insanlar eşittir ve aynı söylem türünü paylaşır.

-
- Kurumunu ahlak dışı eylemden haberdar etmek ve "Öteki" adına konuşmak, uygulayıcının rolüdür.
 - Aktivistlik olarak ahlak için başka bir zorunluluk, iktidara karşı direniştir. Postmodern ahlak, bireysel direnç gücü yapıları ile ilgilidir.
 - Ahlaki dürtü sıklıkla iktidara karşı direnci etkinleştirir.
 - Sonuç olarak, konuşulan ve yazılan sözcüklerde; sembollerin ve eserlerin kullanımı, dil kullanımı yoluyla güce direnmek için çeşitli olasılıklar/fırsat vardır.
 - Postmodern bir diyalektiğin sağlanması için paydaşların kurumsal söylem içerisine fiziksel olarak dahil edilmesi zorunludur.

-
-
- 5.3. Halkla İlişkiler Eylemliliğinin Postmodern Koşulu:
 - Öteki için konuşmanın önem taşıdığı halde, uygulayıcıların kurumun sesi yerine kendi sesleriyle konuşmaları da gereklidir.
 - Bu, dürüstlüğü, açıklığı ve kendine özgü etik davranışı özgünlüğü teşvik eder.

Holtzhausen (2012, s.234-239) halkla ilişkiler eylemcilerinin postmodern koşulları:

- a) Uygulayıcılar hayatın kaotik ve parçalanmış doğasını kucaklayacak ve geriye bir şey beklemeden diğerinin çağrısına cevap verecek
- b) Halkla ilişkilerin her zaman politik olduğunu bilecek, yani uygulayıcılar kendi kurumlarının tabiatını sorgulamalı ve onları iyileştirmeye ve daha adil hale getirmeye çalışmalı
- Bunu yapmak için, kişilerin bireysel ve benzersiz doğalarını inkar eden bölümlenme teknikleri aracılığıyla paydaşların nesnelleştirilmesine direnecek
- c) Uygulama, gelecek odaklı, yani, gelecekte toplumun gelişmesine yöneliktir. Bu geçmişten gelen adaletsizliklerin düzeltilmesini gerektirebilir, ancak bilginin ve anlamın her zaman öne çıktığı ve orijinal bağlamında alınamayacağına farkına varmak önemlidir.

-
-
- d) Benzer şekilde, uygulama akışkan, gelişen ve yeni. Uygulayıcılar katı rol tanımlarına karşı koymalı ve farklı örgüt disiplinleri arasındaki siloları yıkmaya çalışmalıdır.
 - e) Postmodern uygulayıcılar daima kendilerini yerinde tutmak için oluşturulan meta anlatıları üzmek için çabalamalı. Halkla ilişkiler durumlarını ele almanın tek bir yolu olamaz, ki duruma kimin katıldığı, durumun doğası ve kullandığı dil gibi faktörler tarafından belirlenir.
 - f) Halklarının çeşitliliğini ve çoklu seslerini yansıtabilmek için, uygulayıcılar kişisel olarak bu topluluklarla bütün olacak ve bu insanların deneyimlerini, bilgisini geçerli ve uygulanabilir olarak kabul edecek

-
-
- g) Uygulama her zaman birinin kendi ahlaki tercihlerini yapma özgürlüğü ile başkalarının beklenti ve normlarından özgür olma arasındaki bir mücadele olacaktır. Bu, özbilgi ve güçlü menfaatlerin kendi çıkarları için kontrol etmek isteğini anlamayı gerektirir.
 - h) Uygulama, örgütleri ve toplumu adaletsiz uygulamaları geri almak için bir amaç ve acele duygusu içinde olduğu için mücadelecidir. Bu, saygısız olma anlamında mücadelecilik değil, direniş ve verilmiş pozisyonun karşısında olma anlamında mücadeleciliktir.
 - i) Postmodern uygulama herkesi tartışma masasına davet eder ve başkalarının görüşleri üzerine yönetim söylemini teşvik etmez. Eşitlikçi, demokratik ve katılımcıdır.
 - j) Uyumcu değildir ve farklı düşünme arzusu ile birlikte gelecek

-
-
- k) Uygulayıcı, Tek Dünya Hipotezine (Ermarth, 2001) baēlı kalmak yerine, parçalanmış ve çok yönlü bilgiyi seviyor ve paydaşların bilgi ve anlayışlarının kendi ve kurumununki kadar geçerli olduğunu kabul edecek
 - l) Postmodern proje, bağlam ve durum ne olursa olsun, sosyal adalet için savaşmakla ilgilidir. Dolayısıyla, bu savaşı yürütmenin tek bir yolu yoktur, daha ziyade, harekete geçirilecek ahlaki itkiye dayanan çok yönlü yollar vardır.

6. Sonuç

- ▶ Bütün halkla ilişkiler uygulamaları parçalanmış durumda ise, postmodern beklenti bağlamında bu organizasyonlar sosyal adaleti geliştirilmiş uygulamaları desteklemek için ne gibi bir rol oynayabilir?
- ▶ Cevap, bu örgütlerin niyetine bağlıdır. Amaçları, bütün uygulayıcıları değil, yalnızca küçük bir alt kümeyi temsil eden bazı insanlar için bir güç üssü oluşturmak ise, biri onlara yer olmadığını söylemeli. Amaçları, dünya genelinde normatif uygulamalar yaratmak ise, postmodern tutum rollerine itiraz edecektir

-
- Amaçları, uygulamayı pek çok farklı bakış açısına dönüştürmek ve onların uyguladıkları prensip kavramlarını birbirinden ayırmaya hazır olmaks, kimsenin yapmadığı ayrıntılı etik kurallar yazmaya vakit ayırmaktan kaçınılmas; bunun yerine, dünya çapında pratik farklılıkların övüldüğü bir tartışma alanı oluşturmaks, o zaman kesinlikle bir yerleri olur.
 - Uygulamada homojenliği teşvik etmek yerine heterojen bir yaklaşımı teşvik edebilmeli.
 - Bu, Batı yaklaşımlarının bir evrensel bilgi ve etik önceliği altında egemen olduğu halkla ilişkiler uygulamasında yeni bir sömürgeciliği gerçekleştirmek yerine Öteki'in gerçek anlaşılmasını sağlayacaktır.

-
-
- Mühendislik, hukuk, tıp ve diğerleri gibi kurulmuş mesleki alanlarda üyelik örgütlerinin rolü, ,
 - Alternatif bir akademik evren yaratmaya değil, akademik bilgiyi alanlarında önde gelen akademisyenleri içeren atölye çalışmalarıyla üyelerine yaymaya çalışmayı denemek olmuyor

TEŞEKKÜRLER....